

Artikel 7

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk op 1 juli 1987 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van alle voorschriften van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting, ten aanzien van de bijzondere regeling voor kleine en middelgrote ondernemingen

COM(86) 444 def.

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 9 oktober 1986)

(86/C 272/11)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Lid-Staten, op grond van artikel 24 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, op andere kleine ondernemingen dan die welke onderworpen zijn aan de gemeenschappelijke forfaitaire regeling voor landbouwproducenten, belastingvrijstellingen en vereenvoudigde regelingen voor heffing en inning van de belasting over de toegevoegde waarde toepassen;

Overwegende dat de Commissie bij de Raad een verslag over de toepassing van deze verschillende regelingen heeft ingediend en ter zake verbeteringen in overweging heeft gegeven waarmede zowel een grotere convergentie bij de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde op dit gebied als een grotere vereenvoudiging van de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde voor kleine en middelgrote ondernemingen kunnen worden bereikt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 24 van Richtlijn 77/388/EEG wordt als volgt gelezen:

„Artikel 24

Bijzondere regeling voor kleine en middelgrote ondernemingen

1. a) De Lid-Staten kennen vrijstelling van belasting toe aan belastingplichtigen met een jaaromzet van minder dan de tegenwaarde van 10 000 Ecu in nationale valuta.

b) De Lid-Staten mogen vrijstelling van belasting toekennen aan belastingplichtigen met een jaaromzet van minder dan de tegenwaarde van 35 000 Ecu in nationale valuta.

2. De vrijstelling is van toepassing op door kleine en middelgrote ondernemingen verrichte leveringen van goederen en diensten.

3. De omzet die als maatstaf dient voor de toepassing van lid 1, bestaat uit het bedrag, vóór belasting over de toegevoegde waarde, van de in de artikelen 5 en 6 omschreven goederenleveringen en diensten, voor zover deze zijn belast, met inbegrip van de handelingen die krachtens artikel 28, lid 2, met teruggaaf van de voorbelasting zijn vrijgesteld, uit het bedrag van de krachtens artikel 15 vrijgestelde handelingen, uit dat van handelingen met betrekking tot onroerende goederen, uit dat van financiële handelingen als bedoeld in artikel 13, onder B, sub d), en uit dat van verzekeringsdiensten, tenzij die handelingen het karakter van bijkomstige handelingen bezitten.

Overdrachten van lichamelijke of onlichamelijke investeringsgoederen van de onderneming worden voor de vaststelling van de omzet evenwel niet in aanmerking genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

4. De belastingplichtigen voor wie vrijstelling van belasting geldt, hebben geen recht op aftrek overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 en mogen de belasting evenmin op hun facturen of op enig ander als zodanig dienstdoend document vermelden.

5. De belastingplichtigen die voor vrijstelling van belasting in aanmerking kunnen komen, kunnen kiezen voor toepassing van hetzij de normale regeling van de belasting over de toegevoegde waarde, hetzij, in voorkomend geval, een vereenvoudigde regeling.

6. De Lid-Staten voeren overeenkomstig de volgende bepalingen een vereenvoudigde regeling voor belastingheffing en -inning in:

- a) het toepassingsgebied van de vereenvoudigde regeling voor belastingheffing en -inning is beperkt tot ondernemingen met een jaaromzet van minder dan de tegenwaarde van 150 000 Ecu in nationale valuta;
- b) in afwijking van het bepaalde in artikel 10, lid 2, eerste alinea, is het belastbare feit de ontvangst van de prijs van het goed of de dienst;
- c) in verband met en in afwijking van het bepaalde in artikel 17, lid 1, ontstaat het recht op aftrek op het tijdstip van betaling van de prijs van het goed of de dienst door de belastingplichtige;
- d) de overgangsbepalingen van artikel 28, lid 3, sub d), waarbij wordt afgeweken van het beginsel van onmiddellijke aftrek als bedoeld in artikel 18, lid 2, eerste alinea, zijn niet van toepassing;
- e) de belastingplichtige moet jaarlijks een aangifte indienen, waarbij elke Lid-Staat ernaar streeft de datum van deze indiening te doen samenvallen met die van de uit hoofde van de directe belastingen op deze belastingplichtige rustende verplichtingen;
- f) de belastingplichtige moet maandelijks of elk kwartaal een voorschot betalen dat gelijk is aan, onderscheidenlijk, een twaalfde of een vierde van het nettobedrag van de belasting over de toegevoegde waarde die in het voorafgaande jaar werd voldaan, tenzij hij van oordeel is, onder zijn eigen verantwoordelijkheid, dat deze voorschotten meer bedragen dan de daadwerkelijk uit hoofde van het lopende jaar verschuldigde belasting. Hij moet overgaan tot een regularisatie op grond van het werkelijke nettobedrag van de belasting over de toegevoegde waarde die op zijn jaaraangifte is vermeld en, in voorkomend geval, bij de indiening van deze aangifte het saldo voldoen. Indien het saldo in zijn voordeel blijkt te zijn, betaalt de Lid-Staat hem het betrokken bedrag terug in de maand die op de regularisatie volgt;

g) de Lid-Staten kunnen voor bepaalde groepen belastingplichtigen, waarvan de aankopen ten opzichte van hun omzet voldoende homogeen zijn, forfaitaire percentages vaststellen om de aftrekbare belasting over de toegevoegde waarde ten opzichte van hun omzet te bepalen, zonder dat dit tot een belastingvermindering mag leiden. De Lid-Staten die forfaitaire percentages wensen in te voeren, stellen de Commissie daarvan overeenkomstig de procedure van lid 8 in kennis.

7. Een Lid-Staat kan worden gemachtigd:

- a) zijn geldende vrijstellingsregeling te behouden, mits deze regeling voor kleine en middelgrote ondernemingen gunstiger is dan die welke is omschreven in de leden 1 tot en met 5;
- b) zijn geldende vereenvoudigde regeling behouden, mits deze regeling dient ter vereenvoudiging van de verplichtingen van de belastingplichtigen, met name ten aanzien van de belastingheffing en -inning, op een wijze die voor kleine en middelgrote ondernemingen niet minder gunstig is dan die van de regeling welke is omschreven in lid 6.

8. De Lid-Staat die de in lid 6, sub g), bedoelde maatregelen wenst in te voeren of die zijn bijzondere regeling overeenkomstig lid 7 wil behouden, stelt de Commissie daarvan in kennis en verstrekt haar alle dienstige inlichtingen. Voor de in lid 6, sub g), bedoelde gegevens moet de Lid-Staat de bijzonderheden verstrekken van de gegevens die voor de berekening van de forfaitaire aftrekpercentages werden gebruikt en met name het bedrag van de aankopen van de betrokken bedrijfstak, uitgesplitst volgens de onderscheiden tarieven.

9. De Commissie stelt de andere Lid-Staten binnen een termijn van twee maanden in kennis van de door de Lid-Staat overeenkomstig lid 7 overwogen maatregelen en dient, indien zij zulks geëigend acht, bij de Raad een tot machtiging van die maatregelen strekkend voorstel in. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, na advies van het Europees Parlement.

10. Het bedrag van de in lid 1, sub a) en b), bedoelde communautaire vrijstelling, en dat van de omzet bedoeld in lid 6, sub a), worden jaarlijks herzien bij besluit van de Commissie, dat vóór 1 oktober wordt genomen en op 1 januari van het daaropvolgende jaar van kracht wordt, ten einde de reële waarde van deze bedragen in stand te houden.

11. De tegenwaarde van de Ecu in nationale valuta die voor de toepassing van deze richtlijn in aanmerking moet worden genomen, wordt eenmaal per jaar door de Commissie vastgesteld. De toe te passen

omrekeningskoersen zijn die van de eerste werkdag van oktober, welke op 1 januari van het daaropvolgende jaar van kracht worden.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten die van de mogelijkheden van artikel 24, lid 7, gebruik willen maken, stellen de Commissie daarvan binnen een termijn van zes maanden na vaststelling van deze richtlijn in kennis.

2. De Lid-Staten verstrekken de Commissie alle inlichtingen die voor het bepalen van de eigen middelen nodig zijn, met name het aantal belastingplichtigen en de desbetreffende omzet, voor de ondernemingen die onder de

bijzondere regeling voor kleine en middelgrote ondernemingen vallen en waarvan de omzet meer dan de tegenwaarde van 10 000 Ecu in nationale valuta bedraagt.

3. De Lid-Staten doen de nodige maatregelen in werking treden om uiterlijk op 1 april 1987 aan deze richtlijn te voldoen.

4. De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de bepalingen die zij vaststellen voor de toepassing van deze richtlijn. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.
